

OSVALDS OZOLIŅŠ

(1888.gadā Rīgā – 1942.gadā Vjatlagā)

Senāta Civilās kasācijas departamenta senators (1930–1940), departamenta priekšsēdētājs (1934–1940)

Izglītība: Pēterburgas Universitātes Juridiskā fakultāte.

Pirms Senāta: Zvērināta advokāta palīgs Rīgā. Statistiķis un juriskonsults Krievijā. Tiesnesis Rīgas apgabaltiesā un Tiesu palātā.

Pēc Senāta: Apcietināts un izvests uz Vjatkas soda nometni, miris pirms nāvessoda paziņošanas.

Papildu: Baltijas valstu juristu biroja loceklis. Juriskonsults Valsts kontrolē. Lektors Rīgas Komerinstitutā, Latvijas Tautas universitātē, Rīgas pilsētas 1.ģimnāzijā. 1937.gada Civillikuma izstrādāšanas komisijas loceklis. Latvijas delegācijas loceklis Tautu savienības pilnsapulcē.

“Tiesnešiem jaunais civillikums uzliks daudzus pienākumus, kuru pareizai izpildīšanai vajadzīga liela atbildības sajūta. Vispirms, viņi būs zināmā mērā likuma faktiskie ievēdēji dzīvē, jo diendienā taisīdami spriedumus dažādās Latvijas malās, viņi būs tas runājošais likums, kas liek veidoties tautas tiesiskai apziņai. Otrkārt, viņi būs nevien likuma iztulkotāji, bet arī taisnības apziņas un vispārīgo tiesību principu paudēji, kad viņu priekšā iznesīs apstākļus un dzīves parādības, ko likuma teksts tieši neizšķir. Tas nostāda tiesnesi nevien tiesību dogmatika un teorētika, bet zināmā mērā arī tiesību politika lomā šī vārda zinātniski–tehniskā nozīmē, jo tiesnesim no tiesību principiem būs jāveido konkrēta tiesība, ievērojot, protams, vispārības interesi.

Osvalds Ozoliņš. *Civiltiesību organizējošā un audzinošā nozīme.*
Rakstu krājums “Prezidenta Ulmaņa Civillikums”, Pagalmis, 1938, 53.–54.lpp

O. Ozoliņš

LATVIJAS SENĀTS
1918–1940